

minie jednego roku wpisowi z urzędu do ewidencji prowadzonej na podstawie przepisów tej ustawy.

2. Do czasu dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą działalności gospodarczej, którą w myśl przepisów niniejszej ustawy można prowadzić na podstawie wymaganych koncesji. Podmioty gospodarcze prowadzące taką działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpią, w terminie jednego roku, do właściwego organu o udzielenie wymaganych koncesji, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Zachowują moc dotychczasowe uprawnienia do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego do czasu ich wygaśnięcia.

Art. 48. Uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy dowody posiadania kwalifikacji do wykonywania rzemiosła, handlu i usług uważa się za dowody posiadania kwalifikacji zawodowych, wymaganych w myśl przepisów niniejszej ustawy.

Art. 49. 1. Działające dotychczas organizacje rzemieślnicze, zrzeszenia prywatnego handlu i usług, zrzeszenia transportu prywatnego, Naczelna Rada Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług oraz Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego mogą w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przekształcić się w organizacje podmiotów gospodarczych, z uwzględnieniem zasady określonej w art. 6. Do czasu przekształcenia się organizacje te działają na dotychczasowych zasadach. Jeżeli w określonym wyżej terminie nie nastąpi przekształcenie, dotychczas działająca organizacja ulega likwidacji na zasadach i w trybie określonych w dotychczasowych przepisach.

2. Powstałe w wyniku przekształcenia organizacje przejmują prawa majątkowe i zobowiązania dotychczasowych organizacji.

Art. 50. Postępowanie w sprawie uprawnień do prowadzenia działalności gospodarczej, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i do tego dnia nie zakończone ostateczną decyzją, będzie toczyć się według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 51. Do czasu wydania przepisów dotyczących tworzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedstawicielstw zagranicznych osób prawnych i fizycznych, pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24).

Art. 52. Do czasu wydania przepisów dotyczących warunków działania i rozwoju spółdzielczości inwalidów i spółdzielczości niewidomych pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132).

Art. 53. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. Nr 36, poz. 334 i z 1932 r. Nr 67, poz. 622),
- 2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. Nr 84, poz. 616),
- 3) ustawa z dnia 18 lutego 1938 r. o przedsiębiorstwach wymagających szczególnego zaufania (Dz. U. Nr 12, poz. 79 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 4) dekret z dnia 2 sierpnia 1945 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184),
- 5) dekret z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. Nr 57, poz. 332 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 6) ustawa z dnia 3 stycznia 1946 r. o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu prywatnej inicjatywy w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 3, poz. 18 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 7) dekret z dnia 19 sierpnia 1946 r. o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych (Dz. U. Nr 43, poz. 250 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 8) ustawa z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. Nr 21, poz. 135, z 1952 r. Nr 44, poz. 300, z 1958 r. Nr 45, poz. 224 i z 1970 r. Nr 29, poz. 245),
- 9) dekret z dnia 2 maja 1953 r. o koncesjonowaniu zarobkowego przerobu surowców i półfabrykatów włókienniczych (Dz. U. Nr 25, poz. 98 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 10) ustawa z dnia 27 listopada 1961 r. o targach i wystawach krajowych (Dz. U. Nr 53, poz. 299),
- 11) ustawa z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40, z 1984 r. Nr 5, poz. 24, z 1985 r. Nr 3, poz. 12, z 1986 r. Nr 17, poz. 89 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181),
- 12) ustawa z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24),
- 13) ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o uprawnieniach do prowadzenia handlu zagranicznego (Dz. U. Nr 7, poz. 59 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181),
- 14) ustawa z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132).

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

325

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1988 r.

o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych.

Mając na celu stworzenie stabilnych warunków do dalszego rozwoju wzajemnie korzystnej współpracy kapitałowej między podmiotami krajowymi i zagranicznymi

oraz zagwarantowanie podmiotom zagranicznym ochrony ich własności, dochodów i innych praw, stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki podejmowania i zasady prowadzenia działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy jest działalność wytwórcza, budowlana, handlowa i usługowa, prowadzona w celach zarobkowych.

Art. 2. 1. Działalność, o której mowa w art. 1, może być prowadzona w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółki akcyjnej, zwanych dalej „spółkami”, polskich podmiotów z podmiotami zagranicznymi lub z wyłącznym udziałem podmiotów zagranicznych. Wkład podmiotów zagranicznych nie może być niższy niż 20% kapitału zakładowego spółki.

2. Do spółek stosuje się przepisy prawa polskiego, a w szczególności Kodeksu handlowego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 3. 1. Podmiotami polskimi uprawnionymi do uczestnictwa w spółkach są:

- 1) Skarb Państwa oraz inne osoby prawne utworzone zgodnie z ustawodawstwem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, mające siedzibę w Polsce,
- 2) osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania w Polsce.

2. Podmiotami zagranicznymi uprawnionymi do uczestnictwa w spółkach są:

- 1) osoby prawne mające siedzibę za granicą,
- 2) osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania za granicą,
- 3) nie posiadające osobowości prawnej spółki osób wymienionych w pkt 1 i 2.

Art. 4. 1. Tworzy się Agencję do Spraw Inwestycji Zagranicznych, zwaną dalej „Agencją”, działającą jako aparat wykonawczy Prezesa Agencji. Organizację i tryb działania Agencji określa jej statut, nadany przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Prezes Agencji jest centralnym organem administracji państwowej w sprawach inwestycji zagranicznych, podległym Prezesowi Rady Ministrów.

3. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, powołuje i odwołuje Prezesa Agencji.

4. Do zakresu działania Prezesa Agencji należy:

- 1) opracowywanie założeń i realizacja polityki Państwa w zakresie współpracy kapitałowej z zagranicą,
- 2) inspirowanie i organizowanie działań zwiększających zainteresowanie podmiotów zagranicznych podejmowaniem działalności gospodarczej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dziedzinach i zakresie zgodnym z interesem gospodarki narodowej,
- 3) nadzór nad zgodnością działania podmiotów działających na podstawie ustawy z jej przepisami oraz warunkami określonymi w zezwoleniu na utworzenie spółki,
- 4) wykonywanie innych zadań przewidzianych ustawą.

5. Przy Prezesie Agencji działa Rada do Spraw Inwestycji Zagranicznych, która jest organem opiniotwórczym i doradczym Prezesa Agencji. Członków Rady powołuje i odwołuje, na wniosek Prezesa Agencji, Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 5. 1. Utworzenie spółki wymaga zezwolenia

Wydanie zezwolenia oznacza zgodę na podjęcie określonej w nim działalności gospodarczej.

2. Zezwolenie wydaje się, jeżeli działalność gospodarcza ma zapewnić w szczególności:

- 1) wdrożenie nowoczesnych rozwiązań technologicznych i organizacyjnych w gospodarce narodowej,
- 2) dostawy towarów i usług na eksport,
- 3) poprawę zaopatrzenia rynku wewnętrznego w towary i usługi nowoczesne oraz wysokiej jakości,
- 4) ochronę środowiska naturalnego.

3. Zezwolenia wymaga także:

- 1) przeniesienie udziałów lub akcji między współnikami,
- 2) nabycie udziałów lub akcji przez nową osobę,
- 3) zmiana aktu założycielskiego spółki, dotycząca proporcji udziałów w kapitale zakładowym spółki i przysługujących współnikom praw głosu oraz rodzaju i wielkości wnoszonych przez współników wkładów,
- 4) zmiana przedmiotu działalności spółki, określonego w zezwoleniu.

4. Zezwolenie wydaje, na wniosek zainteresowanych podmiotów, Prezes Agencji.

5. Czynności obrotu dewizowego, o których mowa w ust. 1 i 3, nie wymagają odrębnego zezwolenia dewizowego.

Art. 6. 1. Zezwolenia nie wydaje się, jeśli prowadzenie działalności gospodarczej nie byłoby celowe ze względu na:

- 1) zagrożenie interesów gospodarczych państwa,
- 2) wymogi ochrony środowiska,
- 3) bezpieczeństwo i obronność państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

2. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

3. W terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji odmawiającej wydania zezwolenia przysługuje zainteresowanym podmiotom prawo odwołania się do Prezesa Agencji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Decyzja odmawiająca wydania zezwolenia nie podlega zaskarżeniu do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 7. Jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej, określonej w zezwoleniu, z mocy odrębnych przepisów wymaga koncesji, zezwolenie wydaje się w porozumieniu z właściwym organem koncesyjnym.

Art. 8. 1. Prezes Agencji może uzależnić wydanie zezwolenia od podjęcia przez podmiot zagraniczny działalności gospodarczej wspólnie z podmiotem polskim i od ustalenia przez współników ich udziałów w kapitale zakładowym spółki w określonych proporcjach.

2. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych Prezes Agencji może zezwolić na zebranie kapitału zakładowego spółki akcyjnej za pomocą publicznej subskrypcji akcji, ustalając proporcje, w jakich akcje mają objąć podmioty polskie i zagraniczne. W takich przypadkach nie stosuje się przepisu art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2. Przepisy art. 10 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Tworzenie spółek

Art. 9. Osoby tworzące spółkę mogą swobodnie ułożyć swoje wzajemne stosunki oraz stosunki wewnętrzne spółki w akcie założycielskim spółki, chyba że przepisy Kodeksu handlowego lub ustawy stanowią inaczej.

Art. 10. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien określać:

- 1) wspólników,
- 2) przedmiot i rozmiary działalności gospodarczej spółki, w tym w zakresie eksportu i importu,
- 3) przewidywany okres działalności spółki,
- 4) środki niezbędne do uruchomienia działalności spółki, w tym wielkość kapitału zakładowego,
- 5) proporcje, w jakich kapitał zakładowy spółki ma być wniesiony przez poszczególnych wspólników, oraz formy wkładów,
- 6) siedzibę spółki oraz przewidywaną lokalizację jej zakładów gospodarczych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) projekt aktu założycielskiego spółki, wymagany w przepisach Kodeksu handlowego,
- 2) dokumenty przedstawiające prawną i majątkową sytuację przyszlých wspólników,
- 3) ocenę ekonomiczno-finansową projektowanej spółki.

3. Dokumenty określone w ust. 2 są przedstawiane w języku polskim lub obcym, łącznie z uwierzytelnionym przekładem na język polski.

4. Decyzję w sprawie zezwolenia wydaje się w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Art. 11. 1. Zezwolenie określa:

- 1) wspólników, nazwę i siedzibę spółki, lokalizację jej zakładów gospodarczych oraz przedmiot i okres działalności spółki,
- 2) proporcje, w jakich kapitał zakładowy spółki ma zostać wniesiony przez poszczególnych wspólników, oraz formy wkładów,
- 3) inne warunki, które spółka jest obowiązana spełniać w toku swej działalności,
- 4) termin ważności zezwolenia.

2. W przypadku projektowanej zmiany lokalizacji zakładów gospodarczych spółka zawiadamia Prezesa Agencji o zamierzonej lokalizacji. Brak sprzeciwu w terminie miesiąca oznacza zgodę na zmianę lokalizacji.

Art. 12. 1. Spółka podlega rejestracji w sądzie rejestrowym, stosownie do przepisów o rejestrze handlowym.

2. Do wniosku o wpis do rejestru powinno być załączone zezwolenie.

Art. 13. Zarząd spółki jest obowiązany, w terminie dwóch tygodni od daty zarejestrowania spółki, zawiadomić o tym Prezesa Agencji, przesyłając wyciąg z rejestru sądowego oraz odpis aktu założycielskiego spółki.

Art. 14. Organ, który wydał zezwolenie, ma prawo wstępu do siedziby spółki i jej zakładów gospodarczych oraz wglądu do ksiąg i dokumentów w celu weryfikacji, czy działalność spółki jest zgodna z warunkami określonymi w zezwoleniu.

Art. 15. Jeżeli spółka prowadzi działalność sprzeczną z warunkami określonymi w zezwoleniu, organ, który wydał zezwolenie, wzywa do usunięcia tych sprzeczności w oznaczonym terminie, a w razie ich nieusunięcia, może ograniczyć zakres zezwolenia lub je cofnąć.

Art. 16. 1. Wkłady do kapitału zakładowego spółki mogą być wnoszone zarówno w formie pieniężnej, jak i niepieniężnej.

2. Wkłady podmiotów zagranicznych mogą być wnoszone:

- 1) w formie pieniężnej — w walutach obcych lub w

złoty pochodzących z udokumentowanej wymiany tych walut,

- 2) w formie niepieniężnej — pod warunkiem przekazania ich z zagranicy lub nabycia za złote pochodzące z udokumentowanej wymiany walut obcych.

3. Wkład podmiotu zagranicznego mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w jednym z krajów członków Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej może być wniesiony także w rublach transferowych lub w walucie narodowej jednego z tych krajów, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie porozumieniami wiążącymi Polską Rzeczpospolitą Ludową.

4. Łączna wartość wkładów podmiotów zagranicznych do kapitału zakładowego spółki nie może być mniejsza niż 25 milionów złotych. Kwota ta ulega odpowiedniej zmianie wraz ze zmianą kursu złotego do waluty obcej, w której wkład jest wnoszony.

5. Wkłady podmiotów polskich mogą być wnoszone w formie pieniężnej w złotych lub w walucie obcej, jak też w formie niepieniężnej. Prawa na nieruchomościach państwowych mogą być wnoszone do spółki w zakresie i na zasadach określonych w przepisach dotyczących gospodarki gruntami państwowymi.

6. Wartość i rodzaj wkładów niepieniężnych powinny być określone w akcie założycielskim spółki. Na żądanie organu wydającego zezwolenie wartość tych wkładów może być poddana weryfikacji przez niezależnych ekspertów. Jeżeli w wyniku weryfikacji wartość rynkowa tego wkładu okaże się niższa od określonej we wniosku, koszt weryfikacji obciąża wnoszącego wkład.

7. Za wkłady do kapitału zakładowego spółki mogą być wydawane tylko dokumenty imienne.

Rozdział 3

Gospodarka spółki

Art. 17. 1. W celu ustalenia zysku do kosztów działalności spółki zalicza się amortyzację środków trwałych, w tym związanych na stałe z gruntami dzierżawionymi, praw oraz wartości niematerialnych w kwocie wynikającej ze stawek amortyzacyjnych i na zasadach ustanowionych dla przedsiębiorstw państwowych.

2. Kwoty amortyzacji pozostają w spółce.

3. Zysk spółki, po pomniejszeniu o należny podatek dochodowy, stanowi zysk do podziału.

4. Z zysku do podziału jest dokonywany odpis na fundusz rezerwowy na pokrycie strat bilansowych w wysokości 8% tego zysku. Spółka może zaniechać dokonywania odpisu, jeżeli stan funduszu rezerwowego osiągnie w roku obrachunkowym 4% kosztów jej działalności.

5. Zysk przypadający wspólnikom dzieli się proporcjonalnie do ich udziałów w kapitale zakładowym spółki. Odmienne porozumienie wymaga zgody Prezesa Agencji.

Art. 18. 1. Minister Finansów ustala ogólne zasady rachunkowości spółek, z uwzględnieniem wymogów Kodeksu handlowego.

2. Weryfikacji rocznego bilansu spółki dokonuje, w okresie trzech miesięcy od dnia jego złożenia, właściwy organ Ministra Finansów bądź wybrany przez spółkę podmiot uprawniony przez Ministra Finansów do dokonywania weryfikacji rocznego bilansu spółek. Koszt weryfikacji obciąża spółkę.

3. Bilans uważa się za zweryfikowany, jeżeli w okresie 3 miesięcy organ, o którym mowa w ust. 2, nie powiadomi spółki o zastrzeżeniach do przedstawionego bilansu. Z chwilą uwzględnienia przez spółkę zastrzeżeń, bilans uważa się za zweryfikowany.

4. Zweryfikowany zysk spółki, wykazany w jej rocznym sprawozdaniu, stanowi podstawę do ustalenia tej części zysku, którą wspólnik zagraniczny może, na podstawie przepisów ustawy, przekazać za granicę.

Art. 19. 1. Spółka odprzedaje polskiemu bankowi dewizowemu 15% wpływów w walutach obcych uzyskiwanych z tytułu eksportu. Obowiązek ten nie dotyczy wpływów uzyskanych ze sprzedaży, stanowiących majątek spółki, środków produkcji przy ich wymianie na nowe. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych Prezes Agencji może ustalić w zezwoleniu niższą stawkę odprzedazy.

2. Z pozostałej po odprzedazy, o której mowa w ust. 1, części wpływów w walutach obcych spółka może, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, dokonywać zakupu towarów i usług za granicą, przeznaczonych na jej działalność.

Art. 20. 1. Spółka może, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, wypłacać zysk w walutach obcych, uzyskanych przez spółkę z nadwyżki wpływów z eksportu nad wydatkami na import.

2. Wspólnik zagraniczny ma prawo przekazać za granicę kwotę zysku, o której mowa w ust. 1, bez odrębnego zezwolenia dewizowego.

3. Wspólnik polski ma prawo przekazać kwotę zysku, o której mowa w ust. 1, na własny rachunek walutowy w polskim banku dewizowym.

4. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych Minister Finansów może zezwolić wspólnikowi zagranicznemu na przekazanie za granicę kwot zysku przenoszących wysokość określoną w ust. 1. Zgoda taka może być zawarta w zezwoleniu na utworzenie spółki.

5. Wspólnik zagraniczny może, z zastrzeżeniem ust. 6, swobodnie dysponować w obrocie wewnętrznym w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, przypadającą mu kwotą zysku w złotych.

6. Nabycie nieruchomości z przypadającej wspólnikowi zagranicznemu kwoty zysku wymaga odrębnego zezwolenia dewizowego.

Art. 21. 1. Wspólnicy mają prawo wykorzystania przypadającego im zysku w celu zwiększenia kapitału zakładowego spółki bez odrębnego zezwolenia, o ile nie zmienia to proporcji udziałów określonych w zezwoleniu na utworzenie spółki.

2. Wspólnik zagraniczny ma prawo, po opłaceniu należnych podatków, przekazać za granicę, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, kwoty uzyskane ze sprzedaży udziałów lub akcji w spółce oraz należne mu kwoty w razie likwidacji spółki.

3. W razie uzyskania kwot, o których mowa w ust. 2, w złotych, transfer za granicę może nastąpić po upływie 10 lat od rejestracji spółki.

4. Minister Finansów, w przypadkach szczególnie uzasadnionych, może wyrazić zgodę na wcześniejsze przekazanie przez wspólnika zagranicznego kwot, o których mowa w ust. 3.

Art. 22. 1. Środki pieniężne spółek są gromadzone na ich rachunkach w wybranych przez nie polskich bankach dewizowych.

2. Banki, o których mowa w ust. 1, na zlecenie spółki otwierają i prowadzą rachunki spółki w złotych i w walutach obcych oraz mogą udzielać jej kredytu.

3. Spółka, po uzyskaniu zezwolenia dewizowego, może prowadzić rachunki w bankach zagranicznych.

4. Spółka może, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, zaciągać kredyty zagraniczne.

5. Banki, o których mowa w ust. 1, mogą udzielać gwarancji za zobowiązania spółki zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6. Minister Finansów, na wniosek zainteresowanego wspólnika zagranicznego, udziela temu wspólnikowi gwarancji wypłaty odszkodowania do wysokości przypadającej mu części majątku spółki, w razie poniesienia strat w wyniku decyzji organów państwowych o nacjonalizacji, wywłaszczeniu lub zastosowaniu innych środków wywołujących skutki równoznaczne z nacjonalizacją i wywłaszczeniem.

Art. 23. 1. Spółka może dokonywać w obrocie krajowym zakupów towarów i usług za waluty obce w jednostkach do tego uprawnionych.

2. W zakresie prowadzonej działalności gospodarczej spółka może dokonywać w obrocie krajowym sprzedaży towarów i usług za waluty obce, w całości lub części, po uzyskaniu zezwolenia dewizowego.

3. Spółki mogą sprzedawać waluty obce w ramach przetargów walutowych, organizowanych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 24. Krajowe zaopatrzenie materiałowo-techniczne spółek odbywa się na zasadach i w trybie określonych dla jednostek gospodarki społecznej.

Art. 25. Przedsiębiorstwa państwowe mogą zbywać spółkom środki trwałe oraz ustanawiać na ich rzecz, na takich środkach, ograniczone prawa rzeczowe.

Art. 26. 1. Spółkom grunty państwowe mogą być oddawane:

- 1) w użytkowanie wieczyste na zasadach określonych w przepisach dotyczących gospodarki gruntami państwowymi,
- 2) w dzierżawę.

2. Spółki mogą nabywać i dzierżawić grunty i inne nieruchomości nie będące własnością państwa, z zachowaniem obowiązujących przepisów.

Rozdział 4

Podatki i opłaty

Art. 27. 1. Spółka uiszcza podatki: obrotowy, dochodowy, rolny, od płac, od nieruchomości i lokalne, uiszcza opłatę skarbową, opłatę na fundusz gminny lub miejski, a także korzysta z ulg i zwolnień — na zasadach przewidzianych dla osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, z tym że:

- 1) podatek dochodowy spółki wynosi 40% podstawy opodatkowania,
- 2) z podstawy opodatkowania odlicza się:
 - a) wydatki na inwestycje, których rodzaje określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia,
 - b) darowizny na cele społecznie użyteczne, w tym, na rzecz organizacji społecznych i fundacji z siedzibą w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 3) stawka podatku dochodowego ulega obniżeniu o 0,4% za każdy 1% obrotu ze sprzedaży wyrobów i usług na eksport w stosunku do ogólnej kwoty obrotu z działalności gospodarczej, pomniejszonej o podatek obrotowy, przy czym podatek dochodowy po zastosowaniu tej obniżki nie może być niższy niż 10% podstawy opodatkowania.

2. Kwoty darowizn, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b), nie mogą przekraczać 10% dochodu.

Art. 28. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego dochód spółki w okresie trzech lat od rozpoczęcia dzia-

łałości. Za datę rozpoczęcia działalności uważa się datę wystawienia pierwszej faktury.

2. Spółka może uzyskać zwolnienie od podatku dochodowego na dalszy okres, nie dłuższy niż trzy lata, z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w preferowanych dziedzinach, określonych przez Radę Ministrów. Okres dodatkowego zwolnienia określa Prezes Agencji w zezwoleniu.

Art. 29. Dochód wspólnika zagranicznego podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym w wysokości 30%, jeżeli postanowienia wiążących Polską Rzeczpospolitą Ludową umów międzynarodowych nie stanowią inaczej. Podatek pobiera spółka jako płatnik, w trybie określonym w odrębnych przepisach, przy wypłacie z zysku. Podatek należny od dochodu wypłaconego w walucie obcej jest płacony w złotych pochodzących z udokumentowanej wymiany tej waluty.

Art. 30. 1. Zwalnia się od cła przywozowego i innych opłat podobnych w skutkach do takich cel:

- 1) przedmioty stanowiące wkład niepieniężny wspólników do kapitału zakładowego spółki w postaci maszyn, urządzeń i wyposażenia oraz innych środków przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu,
- 2) maszyny, urządzenia i wyposażenie oraz inne środki przeznaczone do prowadzenia określonej w zezwoleniu działalności gospodarczej, nabyte przez spółkę lub podmioty działające na jej zlecenie, w okresie trzech lat od utworzenia spółki.

2. Zwalnia się od cła wywozowego przedmioty przypadające wspólnikowi zagranicznemu w razie rozwiązania spółki.

3. Spółka korzysta przy eksporcie ze zwrotu cła przywozowego na zasadach ustalonych dla przedsiębiorstw państwowych.

Rozdział 5

Zatrudnienie

Art. 31. 1. W zakresie zatrudnienia, stosunków i warunków pracy w spółce, spraw socjalnych i ubezpieczeń społecznych pracowników oraz działalności związków zawodowych stosuje się prawo polskie.

2. Spółka może zatrudniać osoby nie mające obywatelstwa polskiego ani karty stałego pobytu w Polsce, jeżeli uzyskała na to zgodę terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego.

3. W zakładach gospodarczych spółki mogą być czynne, bez potrzeby uzyskiwania zgody, o której mowa w ust. 2, osoby delegowane przez wspólnika zagranicznego za zgodą spółki, nie pozostające w stosunku pracy ze spółką.

Art. 32. 1. Zasady wynagradzania pracowników spółki określają akt założycielski spółki bądź uchwały jej władz.

2. Wynagrodzenie pracowników spółki jest ustalane i wypłacane w złotych, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Pracownicy będący osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, mogą otrzymywać część wynagrodzenia w walutach obcych ze środków dewizowych spółki. Ta część wynagrodzenia może być, na wniosek pracownika, przekazywana przez spółkę za granicę bez odrębnego zezwolenia dewizowego.

4. Wynagrodzenie pracowników będących osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, podlega

opodatkowaniu w wysokości 30% kwoty wynagrodzenia w walucie wypłaty, jeżeli postanowienia wiążących Polską Rzeczpospolitą Ludową umów międzynarodowych nie stanowią inaczej. Podatek pobiera, w trybie określonym w odrębnych przepisach, spółka jako płatnik przy wypłacie wynagrodzeń. Podatek należny od wynagrodzeń wypłaconych w walucie obcej jest płacony w złotych polskich pochodzących z udokumentowanej wymiany tej waluty.

5. Do opodatkowania wynagrodzeń polskich pracowników spółki stosuje się zasady ustalone w przepisach dotyczących pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy.

Rozdział 6

Przeniesienie praw wynikających z uczestnictwa w spółce i likwidacja spółki

Art. 33. 1. Jeżeli sprzedaż udziałów lub akcji ma nastąpić w drodze egzekucji, spółka może, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o zarządzeniu sprzedaży, wskazać osobę, która nabędzie udziały lub akcje za cenę, jaką na wniosek spółki ustali sąd po zasięgnięciu opinii biegłych.

2. Niezgłoszenie, w terminie określonym w ust. 1, wniosku o ustalenie ceny, jak również nieuiszczenie ceny przez osobę wskazaną przez spółkę w terminie miesiąca od zawiadomienia spółki o ustaleniu ceny bądź też od uzyskania zezwolenia na zmianę wspólnika, w zależności od tego, który z dwóch ostatnich terminów upłynie później, powoduje sprzedaż udziałów lub akcji w trybie przewidzianym w przepisach egzekucyjnych, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 3 pkt 2.

Art. 34. W razie likwidacji spółki, jeżeli akt założycielski nie stanowi inaczej, polskim wspólnikom przysługuje prawo pierwokopu rzeczy i praw stanowiących majątek spółki.

Art. 35. W razie zgłoszenia likwidacji spółki w okresie zwolnienia od podatku oraz w okresie trzech lat od upływu okresu zwolnienia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 i 2, spółka jest zobowiązana do zapłaty tego podatku za okres objęty zwolnieniem. W tym przypadku obowiązek podatkowy powstaje z chwilą zgłoszenia likwidacji spółki.

Rozdział 7

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 36. Do spółek nie stosuje się przepisów dotyczących jednostek gospodarki uspołecznionej, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 37. 1. Spółki mogą zrzekać się w Izbie Przemysłowo-Handlowej Inwestorów Zagranicznych i innych polskich izbach gospodarczych.

2. Polsko-Polonijna Izba Przemysłowo-Handlowa, utworzona ustawą z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58), staje się Izbą Przemysłowo-Handlową Inwestorów Zagranicznych, zwaną dalej „Izbą”. Dotychczasowi zagraniczni członkowie Polsko-Polonijnej Izby Przemysłowo-Handlowej mogą, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, potwierdzić swoją przynależność do Izby.

3. Prezes Agencji sprawuje nadzór nad Izłą oraz zatwierdza jej statut. Prezes Agencji może odmówić zatwierdzenia statutu, jeżeli postanowienia statutu naruszają przepisy prawa.

4. Do zadañ Izby należą w szczególności:

- 1) reprezentowanie interesów gospodarczych członków Izby oraz podejmowanie działań mających na celu ochronę tych interesów,
- 2) udzielanie członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych, związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej.

5. Szczegółowe zadania i zasady działania Izby, jej organy, tryb ich powoływania, zakres działania oraz zasady gospodarki finansowej określa statut.

6. Izba posiada osobowość prawną.

7. Jeżeli działanie organu Izby w istotny sposób narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu, organ sprawujący nadzór nad Izłą może wyznaczyć odpowiedni termin do usunięcia tych uchybień albo żądać dokonania, w wyznaczonym terminie, zmiany składu organu Izby. Po bezskutecznym upływie tego terminu organ sprawujący nadzór może zawiesić organ Izby i ustanowić odpowiedni organ tymczasowy do czasu powołania nowego organu w trybie określonym w statucie.

Art. 38. 1. Ustawa nie dotyczy, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2—4 niniejszego artykułu, przedsiębiorstwa międzynarodowego, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

2. Jeżeli umowa międzynarodowa przewiduje, że przedsiębiorstwo międzynarodowe lub jego oddział z siedzibą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ma osobowość prawną, przedsiębiorstwo to lub jego oddział podlega wpisowi do rejestru handlowego.

3. Wpis do rejestru handlowego następuje na wniosek właściwego organu przedsiębiorstwa międzynarodowego lub jego oddziału. Podstawę rejestracji stanowi uwierzytelniony odpis tekstu polskiego lub uwierzytelniony przekład na język polski umowy o utworzeniu przedsiębiorstwa międzynarodowego lub jego oddziału. Do umowy należy również dołączyć wykaz zawierający imiona i nazwiska członków dyrekcji oraz pełnomocników takiego przedsiębiorstwa lub jego oddziału.

4. Do rejestracji przedsiębiorstw międzynarodowych lub ich oddziałów stosuje się odpowiednio przepisy o rejestrze handlowym dotyczące spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, z uwzględnieniem postanowień umowy międzynarodowej.

Art. 39. 1. Zagraniczne podmioty działające na podstawie ustawy, o której mowa w art. 37 ust. 2, mogą za zezwoleniem wnieść dotychczas prowadzone przedsiębiorstwo lub jego część jak również rzeczy, prawa oraz środki pieniężne pochodzące z tej działalności jako wkład do spółki działającej na podstawie niniejszej ustawy.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane po spełnieniu przez podmiot zagraniczny warunku zrealizowania, we wnoszonym przedsiębiorstwie lub jego części, wkładu dewizowego w wysokości co najmniej 50.000 dolarów amerykańskich.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien określać sposoby zaspokojenia wierzycieli podmiotu zagranicznego w zakresie zobowiązań powstałych w związku z prowadzeniem przez niego przedsiębiorstwa. Wydanie zezwolenia może zostać uzależnione od ustanowienia stosownego zabezpieczenia roszczeń wierzycieli.

Art. 40. 1. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółki akcyjne utworzone na podstawie ustawy,

o której mowa w art. 37 ust. 2, mogą, za zezwoleniem, przekształcić się w spółki działające na podstawie niniejszej ustawy.

2. Zezwolenie może być wydane po spełnieniu wymogu określonego w art. 39 ust. 2.

Art. 41. Podmioty zagraniczne mogą, za zezwoleniem, nabywać udziały lub akcje w istniejących spółkach prawa polskiego nie będących spółkami z udziałem podmiotów zagranicznych, pod warunkiem że powiększą w ten sposób kapitał zakładowy tych spółek. Po wpisaniu do rejestru podwyższenia kapitału zakładowego, do spółek takich stosuje się przepisy ustawy.

Art. 42. 1. Zezwolenia, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 1 oraz art. 41, wydaje Prezes Agencji.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 i 10.

3. Przy zachowaniu miejsca i rodzaju prowadzonej działalności, określonych w dotychczasowym zezwoleniu, zezwolenia, o których mowa w art. 39 ust. 1 oraz w art. 40 ust. 1, wydaje się po spełnieniu przez wnioskodawcę warunku określonego w art. 39 ust. 2 i przedstawieniu projektu aktu założycielskiego spółki odpowiadającego przepisom ustawy.

Art. 43. Do spółek powstałych w trybie art. 39, 40 oraz 41 nie stosuje się przepisu art. 28 ust. 1.

Art. 44. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy spółki z udziałem zagranicznym, utworzone na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1986 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 17, poz. 88 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181), stają się spółkami w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Prezes Agencji w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosuje dotychczasowe zezwolenia do przepisów ustawy.

Art. 45. W postępowaniu administracyjnym Prezes Agencji jest organem wyższego stopnia w stosunku do terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, w zakresie decyzji wydawanych przez te organy na podstawie ustawy, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Art. 46. W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 1933 r. Nr 24, poz. 202) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 - b) wyrazy „a to tak przez osoby fizyczne jak i prawne” skreśla się,
 - c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Cudzoziemcem w rozumieniu ustawy jest:

- 1) osoba fizyczna nie posiadająca obywatelstwa polskiego,
- 2) osoba prawna mająca siedzibę za granicą,
- 3) osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, kontrolowana bezpośrednio lub pośrednio przez osoby wymienione w pkt 1 i 2.

3. W przypadku spółki handlowej za kontrolowaną uważa się spółkę, w której osoby wymienione w ust. 2 pkt 1 i 2 posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 50% kapitału zakładowego.”

- 2) w art. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Zezwolenie jest ważne na okres jednego roku.”

Art. 47. W ustawie z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12,

poz. 50) w art. 47 w zdaniu pierwszym wyrazy „spółki z ograniczoną odpowiedzialnością” oraz zdanie drugie skreśla się.

Art. 48. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Obowiązek ten nie dotyczy jednak osób fizycznych przybyłych do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na pobyt czasowy w celu podjęcia zatrudnienia w przedsiębiorstwach działających na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58) oraz w spółkach utworzonych na podstawie ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325).”;
 - 2) w art. 10 w ust. 1 dodaje się pkt 22 w brzmieniu: „22) część dochodów osób, o których mowa w art. 2 ust. 1, z tytułu udziału w spółce mającej siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wydatkowana na inwestycje związane z działalnością gospodarczą, nabycie udziałów lub akcji w spółkach mających siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo zakup obligacji emitowanych przez uprawnione polskie podmioty.”;
 - 3) w art. 11:
 - a) w ust. 2 wyrazy „pod warunkiem że nie zachodzą okoliczności wymienione w ust. 3” skreśla się,
 - b) ust. 3 skreśla się;
 - 4) w art. 14 w pkt 7 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Przepisu tego nie stosuje się do spółek działających w oparciu o przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58) oraz ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325).”;
 - 5) w art. 20:
 - a) w ust. 3 wyrazy „z wyjątkiem określonych w ust. 5” skreśla się,
 - b) w ust. 4 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 5” skreśla się,
 - c) ust. 5 skreśla się.
- Art. 49.** W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 3—5 skreśla się,
 - 2) w art. 8 w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego”,
 - 3) w art. 8 w ust. 6 wyrazy „Minister Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami „Prezes Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych”;
 - 4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Zagraniczny podmiot gospodarczy jest obowiązany ustanowić pełnomocnika do

reprezentowania go wobec polskich organów administracji państwowej oraz w stosunkach prawnych z polskimi podmiotami, w zakresie związanym z prowadzeniem działalności na podstawie ustawy. Pełnomocnikiem może być obywatel polski lub uprawniona polska osoba prawna, mający stałe miejsce pobytu lub siedzibę w Polsce.

2. Ustanowienie pełnomocnika nie jest wymagane, gdy:
 - 1) zagraniczny podmiot gospodarczy ma stałe miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
 - 2) zagraniczny podmiot gospodarczy będący osobą prawną ma swoje przedstawicielstwo na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
 - 3) działalność zagranicznego podmiotu gospodarczego polega wyłącznie na uczestnictwie w spółce będącej osobą prawną z siedzibą w Polsce.
3. Organ administracji państwowej właściwy w sprawach zezwoleń może odmówić wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.
4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.
5. W razie odwołania pełnomocnika, jego śmierci lub zrzeczenia się pełnomocnictwa i niewyznaczenia przez zagraniczny podmiot gospodarczy nowego pełnomocnika w terminie miesięcznym, organ, który wydał zezwolenie, występuje do sądu o ustanowienie kuratora do sprawowania czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwem.
6. Czynności osoby wymienionej w ust. 5 ustają z dniem wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1.”;
- 5) w art. 14 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) imię i nazwisko lub nazwę pełnomocnika, z zastrzeżeniem przepisu art. 9 ust. 2”;
- 6) w art. 16 w ust. 5 wyraz „Pełnomocnika” zastępuje się wyrazami „Prezesa Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych”;
- 7) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Decyzje w sprawach zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, objęte przepisami ustawy, mogą być zaskarżone do Naczelnego Sądu Administracyjnego na zasadach i w trybie określonych przez Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem decyzji odmownych wydanych ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.”;
- 8) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. W zakresie zatrudnienia, stosunków i warunków pracy w przedsiębiorstwie, spraw socjalnych i ubezpieczeń społecznych pracowników oraz działalności związków zawodowych — stosuje się prawo polskie.

2. Przedsiębiorstwo może zatrudniać osoby nie mające obywatelstwa polskiego ani karty stałego pobytu w Polsce, jeżeli uzyskały na to zgodę terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego.”;
- 9) art. 23 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 23. 1. Pracownicy będący osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, mogą otrzymywać część wynagrodzenia w walutach obcych ze środków dewizowych przedsiębiorstwa. Ta część wynagrodzenia może być, na wniosek pracownika, przekazywana przez przedsiębiorstwo za granicę bez odrębnego zezwolenia dewizowego.
 2. Wynagrodzenie pracowników będących osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, podlega opodatkowaniu w wysokości 30% kwoty wynagrodzenia w walucie wypłaty, jeżeli postanowienia wiążących Polską Rzeczpospolitą Ludową umów międzynarodowych nie stanowią inaczej. Podatek pobiera, w trybie określonym w odrębnych przepisach, przedsiębiorstwo jako płatnik przy wypłacie wynagrodzeń. Podatek należny od wynagrodzeń wypłaconych w walucie obcej jest płacony w złotych polskich pochodzących z udokumentowanej wymiany tej waluty.”;
- 10) w art. 26 w ust. 2 wyrazy „Ministrem Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług” zastępuje się wyrazami „Ministrami Współpracy Gospodarczej z Zagranicą oraz Rynku Wewnętrznego”;
- 11) art. 27 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 27. 1. Przedsiębiorstwo odprzedaje polskiemu bankowi dewizowemu 30% wpływów w walutach obcych, uzyskiwanych z tytułu eksportu.
 2. Z pozostałej po odprzedazy, o której mowa w ust. 1, części wpływów w walutach obcych przedsiębiorstwo może, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, dokonywać zakupów towarów i usług za granicą, przeznaczonych do jego działalności.
 3. Przedsiębiorstwo może dokonywać w obrocie krajowym zakupu towarów i usług za waluty obce w jednostkach do tego uprawnionych.”;
- 12) w art. 30:
 a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą przekazywać za granicę corocznie część dochodu w wysokości:
 1) 10% wniesionego przez te podmioty wkładu inwestycyjnego w walutach wymiennalnych,
 2) nadwyżki wpływów z eksportu w walutach wymiennalnych, pozostałych po odprzedazy, o której mowa w art. 27, nad wydatkami na import, z tym że przekazywana za granicę łączna kwota z tych tytułów nie może być wyższa od osiągniętego w poprzednim roku obrachunkowym dochodu po opłaceniu podatku dochodowego.”;
- b) ust. 3 skreśla się;
- 13) w art. 32 wyrazy „Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Handlu Zagranicznego” zastępuje się wyrazami „Minister Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Współpracy Gospodarczej z Zagranicą”;
- 14) art. 35—37 otrzymują brzmienie:
 „Art. 35. Przedsiębiorstwa mogą dzierżawić nieruchomości państwowe.
 Art. 36. Zagraniczny właściciel przedsiębiorstwa może dzierżawić nieruchomość przeznaczoną do użytku osobistego, na zasadach obowiązujących obywateli polskich. Wydatki z tego tytułu mogą być finansowane z dochodów uzyskanych z prowadzonej w Polsce działalności gospodarczej.
 Art. 37. W sprawach rozwiązania lub likwidacji przedsiębiorstwa zagranicznego i przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego i Kodeksu handlowego.”;
- 15) dodaje się art. 39—41 w brzmieniu:
 „Art. 39. 1. Na podstawie zezwolenia wydanego osobie fizycznej na prowadzenie działalności gospodarczej jednoosobowo, działalność ta może być po jej śmierci nadal prowadzona przez dotychczasowego pełnomocnika na rachunek spadkobierców do chwili ustanowienia kuratora.
 2. W przypadku śmierci osoby, o której mowa w ust. 1, spadkobierca (zapisobierca) lub organ, który wydał zezwolenie, występuje do sądu o ustanowienie kuratora w celu wykonywania czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.
 3. Kurator wykonuje swe czynności do czasu wydania zezwolenia spadkobiercy (zapisobiercy), który wykazał swoje prawa do przedsiębiorstwa z tytułu dziedziczenia (zapisu), bądź do chwili wygaśnięcia zezwolenia.
 4. W przypadku śmierci osoby będącej współnikiem spółki nie mającej osobowości prawnej, działalność gospodarcza spółki może być prowadzona przez pozostałych współników (wspólnika), jeżeli przynajmniej jeden z nich jest zagranicznym podmiotem gospodarczym.
 5. Organ właściwy w sprawach zezwolenia może odmówić wydania zezwolenia spadkobiercy (zapisobiercy) lub wpisania go do zezwolenia wydanego spółce nie będącej osobą prawną — z przyczyn określonych w art. 8 ust. 3 pkt 2.
 Art. 40. Zagraniczne podmioty gospodarcze oraz przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym podlegają opodatkowaniu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, z tym że:
 1) stawkę podatku dochodowego ustala się w wysokości 50% dochodu,
 2) z podstawy opodatkowania odlicza się darowizny na cele społecznie użyteczne, w tym na rzecz organizacji społecznych i fundacji z siedzibą w Polskiej Rzeczy-

pospolitej Ludowej, z tym że kwoty tych darowizn nie mogą przekraczać łącznie 10% dochodu,

- 3) stawka podatku dochodowego ulega obniżeniu o 0,4% za każdy 1% obrotu ze sprzedaży wyrobów i usług na eksport w stosunku do ogólnej kwoty obrotu z działalności gospodarczej, pomniejszonej o podatek obrotowy,
- 4) Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić inne obniżki w podatku dochodowym zależnie od rodzaju wykonywanej działalności oraz warunki ich zastosowania,
- 5) podatek dochodowy po zastosowaniu obniżek, o których mowa w pkt 3 i 4, nie może być niższy niż 25% dochodu,
- 6) ulgi podatkowe z tytułu inwestycji ustala się w wysokości 50% kwot wydatkowanych na inwestycje.

- Art. 41. 1. Na podstawie ustawy mogą zostać wydane zezwolenia na tworzenie nowych przedsiębiorstw jedynie w sprawach z wniosków złożonych przed dniem 1 stycznia 1989 r.
2. Przepis ust. 1 dotyczy również wniosków o przedłużenie zezwoleń."

Art. 50. Znosi się stanowisko Pełnomocnika Rządu do Spraw Zagranicznych Przedsiębiorstw Drobnej Wytwórczości.

Art. 51. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 19, poz. 131) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podatki obrotowy i dochodowy od osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, od zagranicznych podmiotów gospodarczych prowadzących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz od spółek utworzonych przez te podmioty lub z ich udziałem na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.
- 2) w art. 20 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podatki obrotowy i dochodowy od osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, od zagranicznych podmiotów gospodarczych prowadzących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz od spółek utworzonych przez te podmioty lub z ich udziałem na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Art. 52. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów, punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

Art. 53. Traci moc ustawa z dnia 23 kwietnia 1986 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 17, poz. 88 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181).

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

326

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1988 r.

o zmianie Kodeksu handlowego.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. — Kodeks handlowy (Dz. U. Nr 57, poz. 502, z 1946 r. Nr 57, poz. 321, z 1950 r. Nr 34, poz. 312 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94) art. 158 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 158. 1. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogą być tworzone w celach gospodarczych przez jedną lub więcej osób, o ile ustawy nie zawierają ograniczeń.
2. W przypadku gdy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest utworzona tylko przez jedną osobę (jedeny spółnik), osoba ta wykonuje wszystkie uprawnienia przysługujące zgromadzeniu spółników zgodnie z postanowieniami niniejszego działu.

3. Jedynym spółnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie może być inna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, składająca się z jednego spółnika.

4. Ilekroć w niniejszym dziale mówi się o „umowie spółki”, należy przez to rozumieć także akt założycielski sporządzony przez jednego spółnika.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

327

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1988 r.

o utworzeniu Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 1. 1. Tworzy się Centralny Urząd Planowania.

2. Centralnym Urzędem Planowania, zwanym dalej „Urzędem”, kieruje Minister—Kierownik Urzędu, powoływany w trybie art. 37 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 2. 1. Do zakresu działania Urzędu należy opracowywanie projektów planów perspektywicznych, narodowych planów społeczno-gospodarczych i centralnych planów rocznych oraz planów zagospodarowania przestrzennego kraju, a także opracowywanie analiz realizacji tych planów.